

Anetta WAŚNIEWSKA¹

ELBLĄSKI PARK TECHNOLOGICZNY MOŻLIWOŚCIĄ ROZWOJU GOSPODARCZEGO MIASTA ELBLĄGA

Budowa Elbląskiego Parku Technologicznego ma przyczynić się do rozwoju społeczno-gospodarczego miasta Elbląga i jego okolic. Park technologiczny i wybudowane na jego obszarze centrum logistyczne ma podnieść konkurencyjność i zachęcać inwestorów do rozpoczęcia działalności na tym obszarze. Cechą charakterystyczną tego obszaru jest niski stopień uprzemysłowienia, wysoka stopa bezrobocia i niska chłonność rynku.

Celem referatu jest pokazanie możliwości, jakie może przynieść wybudowanie Elbląskiego Parku Technologicznego i zlokalizowanie na jego obszarze Centrum Logistyczne.

Słowa kluczowe: centrum logistyczne, park technologiczny

1. WPROWADZENIE

Budowa „Elbląskiego Parku Technologicznego na Modrzewinie Południe” oraz zlokalizowanie na jego obszarze „Centrum Logistycznego” zostało uznane przez władze lokalne za jedno z głównych zamierzeń, które również zapisano w „Wieloletnim Planie Inwestycyjny na lata 2007-2013 dla miasta Elbląga”.

Elbląski Park Technologiczny ma stanowić miejsce dla rozwoju przemysłu, działalności i usług związanych przede wszystkim z nowoczesnymi technologiami. Tu ma odbywać się współpraca między wyższymi uczelniami, ośrodkami naukowo-badawczymi, a przemysłem. Mają tu również zostać zlokalizowane usługi związane z księgowością, transportem, bankowością, czy ubezpieczeniami.

Obszar Elbląskiego Parku Technologicznego został podzielony na sześć subparków, które połączone są tarasami biegnącymi wzdłuż rzeki. Całkowita powierzchnia Parku wynosi 67,7 ha i ma docelowo dać zatrudnienie około 3000 osób.

2. CENTRUM LOGISTYCZNE

Centrum logistyczne stanowi obiekt, który jest przestrzenią funkcjonalną wraz z jego infrastrukturą i organizacją. Na jego obszarze realizowane są usługi logistyczne związane z: przyjmowaniem, magazynowaniem, rozdziałem i wydawaniem towarów oraz usługi towarzyszące, które świadczone są przez niezależne od nadawcy lub odbiorcy podmioty gospodarcze².

¹ dr Anetta Waśniewska, Akademia Morska w Gdyni, Wydział Przedsiębiorczości i Zarządzania, Zakład Nauk Ekonomicznych i Społecznych

² I. Fechner, *Centra logistyczne. Cel-realizacja-przyszłość*, Instytut Logistyki i Magazynowania, Poznań 2004, s. 14.

W zależności od wielkości, pełnionych funkcji czy infrastruktury centra logistyczne dzieli się ze względu na³:

- zasięg oddziaływania, wyróżnia się tu centra: międzynarodowe, regionalne i lokalne;
- zakres świadczonych usług, znajdują się tu centra: uniwersalne, specjalistyczne, branżowe;
- typ własności, wówczas mówi się o centrach publiczno-prywatnych oraz prywatnych.

Głównym celem tworzenia centrów logistycznych jest tworzenie wartości dodatkowej w przepływie dóbr oraz łagodzenie lub eliminowanie uciążliwości działania centrum logistycznego na otoczenie. Centra również wspierają i inicjują pozytywne tendencje i kierunki rozwoju działalności gospodarczej danego obszaru. Dzięki nim następuje wzrost sprawności i efektywności procesów logistycznych, poziom obsługi klienta oraz tworzenie wartości w łańcuchach dostaw i redukcja kosztów logistyki.

Tworząc centrum logistyczne można oczekiwać między innymi⁴:

- uporządkowania działalności gospodarczej i zwiększenia możliwości kształtowania ładu przestrzennego (uniknięcie chaosu inwestycyjnego);
- rozwoju działalności gospodarczej wokół centrum logistycznego i napływu inwestycji (przede wszystkim związanych z produkcją, handlem oraz wymagających znacznej obsługi logistycznej);
- wzrostu intermodalności transportu (zmniejszenie uciążliwości związanych z transportem drogowym);
- rozwoju regionalnego (w centrum logistycznym oraz wokół niego wzrasta zapotrzebowanie na pracowników, następuje wzrost koniunktury w budownictwie, stymulowany jest rozwój infrastruktury drogowej i komunikacyjnej oraz rozwijają się usługi);
- odzyskania terenów śródmiejskich zajętych pod działalność gospodarczą (jest to możliwe, gdy zostanie to powiązane z atrakcyjną ofertą lokalizacyjną i planowaniem przestrzennym).

Planując stworzenie centrum logistycznego najczęściej bierze się pod uwagę to, iż:

- przedsięwzięcie musi mieć wyrazistego lidera, który dysponuje argumentami mogącymi przekonać przyszłych inwestorów, co do trafności podjętej decyzji;
- grunty, które będą stanowiły teren inwestycyjny powinny być odpowiednio przygotowane; związane jest to z uchwaleniem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, czy określeniem liczby właścicieli gruntów chcących podjąć współpracę z inwestorami lub skłonnych do odsprzedaży terenu oraz dostępność mediów, czy brak konfliktów ekologicznych, itp.;
- powinna być aktywna postawa władz lokalnych, bez których wsparcia powstawanie centrów logistycznych nie byłoby możliwe;
- jakość i dostępność infrastruktury transportowej sprzyjającej lokalizacji centrum logistycznego; uzależnione jest to od wysokości kosztów, które należy ponieść na budowę dróg i obwodnic, które powinny być realizowane przez sektor publicznych w ramach wieloletniego planu rozwoju regionalnego;

³ Ibidem, s. 17.

⁴ Ibidem, s. 21-22.

- partnerzy powinni być w stanie wnieść istotny wkład w tworzenie infrastruktury technicznej, naukowo-badawczej czy innej.

Sam wybór lokalizacji dla centrum logistycznego nie jest określany jednolitymi kryteriami. Za najczęściej wymieniane w literaturze kryteria podaje się: stan rozwoju gospodarczego regionu oraz strukturę gospodarki; wartość rynku logistycznego; atrakcyjność przedsięwzięcia inwestycyjnego z punktu widzenia inwestorów; dostępność gruntów oraz ich stan prawny i cena; wielkość rynku rozumiana poprzez potencjał i poziom konkurencyjności; obecny stan infrastruktury transportowej i komunikacyjnej; rynek pracy rozpatrywany poprzez dostępność do pracowników i ich poziom wykształcenia, doświadczenia oraz siłę nabywczą ludności.

Do istotnych kryteriów, które są brane pod uwagę przez przyszłych inwestorów należy również zaliczyć dostępność do programów regionalnych i rządowych, które wspierają rozwój infrastruktury logistycznej, czy transportowej oraz dostępność do środków służących do ich realizacji. Ważny z punktu widzenia inwestorów jest obecny stan infrastruktury drogowej oraz możliwości jej rozwoju. Postawa instytucji wobec rozpoczęcia prac nad centrum logistycznym ze strony działających w ramach sektora publicznego instytucji oraz możliwości wykorzystania środków budżetowych i majątku publicznego w celu realizacji zamierzonej inwestycji. Istotnym kryterium jest współpraca administracji państwowej i jednostek samorządu terytorialnego z sektorem prywatnym, czy możliwość wykorzystywania niekomercyjnych źródeł finansowania. Za determinanty należy również uznać uwarunkowania środowiskowe, prawne i ekologiczne.

Chcąc dokonać prawidłowej lokalizacji centrum logistycznego najczęściej wykorzystuje się wskaźniki ekonomiczne, do których należy zaliczyć: wielkość PKB w przeliczeniu na mieszkańca, siłę nabywczą ludności, stopę bezrobocia, cenę metra kwadratowego gruntów, ceny usług transportowych, koszty dostępu do istniejącej infrastruktury, ulgi podatkowe czy długookresowe prognozy demograficzne

3. PARKI: TECHNOLOGICZNY, PRZEMYSŁOWY, NAUKOWY, PRZEMYSŁOWO-TECHNOLOGICZNY

Pojęcie parku technologicznego zostało zdefiniowane w ustawie o finansowym wspieraniu inwestycji z 2002 roku⁵, która mówi, iż park technologiczny to zespół wyodrębnionych nieruchomości wraz z infrastrukturą techniczną utworzony w celu dokonywania przepływu wiedzy i technologii pomiędzy jednostkami naukowymi w rozumieniu art. 2 pkt 9 ustawy z 2004 r. o zasadach finansowania nauki⁶, iż park technologiczny to miejsce, na którym są oferowane przedsiębiorcom wykorzystującym nowoczesne technologie, usługi w zakresie doradztwa w tworzeniu i rozwoju przedsiębiorstw, transferu technologii oraz przekształcania wyników badań naukowych i prac rozwojowych w innowacje technologiczne, a także stwarzający tym przedsiębiorcom możliwość prowadzenia działalności gospodarczej przez korzystanie z nieruchomości i infrastruktury technicznej na zasadach umownych.

Obok pojęcia parku technologicznego funkcjonują również:

- park przemysłowy – stanowi wyodrębniony zespół nieruchomości wraz z samą nieruchomością, na którego obszarze znajduje się infrastruktura techniczna

⁵ Dz. U. z 2002 r., Nr 41, poz. 363; Nr 141, art.2, p. 15, poz. 1177 oraz Dz. U. z 2003 r., Nr 159, poz. 1537.

⁶ Dz. U. z 2004 r., Nr 238, poz. 2390; Nr 273, poz. 2701 oraz z 2005 r., Nr 85, poz. 727.

stanowiąca pozostałość po restrukturyzowanym lub likwidowanym przedsiębiorstwie. Tworzony jest na podstawie umowy cywilnoprawnej. Jedną ze stron stanowi jednostka samorządu terytorialnego stwarzająca możliwość prowadzenia przedsiębiorcom działalności gospodarczej;

- park naukowy – stanowi organizację zarządzaną przez specjalistów. Głównym celem jest tu wzrost zasobności przedsiębiorstw i instytucji naukowo-badawczych. Promuje się innowacyjność i konkurencyjność instytutów naukowo-badawczych i firm zrzeszonych w parku naukowym. Ma miejsce przepływ wiedzy i technologii między uczelniami, instytucjami naukowo-badawczymi, a przedsiębiorstwami. Na jego obszarze tworzą się i rozwijają między innymi firmy innowacyjne;
- park przemysłowo-technologiczny – stanowi formę pośrednią między parkiem przemysłowym i parkiem technologicznym. Park w tym ujęciu może stanowić kompleks budynków, które stanowią infrastrukturę dla przedsiębiorców oraz umożliwiają przepływ informacji między jednostkami badawczo-naukowymi a przedsiębiorcami. Park działający na tych zasadach oferuje powierzchnię komercyjną dla przedsiębiorstw oraz wydziela część obszaru pod park technologiczny.

Powstające i istniejące parki są wspierane przez władze samorządowe, które w ten sposób starają się ułatwić współpracę, wymianę wiedzy i technologii między środowiskiem naukowym, a sferą biznesu, jak również między samymi przedsiębiorcami, dzięki umiejscowieniu na jednym obszarze wielu firm o podobnym profilu działalności gospodarczej lub przedsiębiorstw z danego sektora czy sektorów pokrewnych.

4. PARK TECHNOLOGICZNY W ELBLĄGU

Uznaje się, iż podstawą rozwoju regionalnego i lokalnego jest podniesienie konkurencyjności, którego podstawą może być wzrost innowacyjności. Również tworzenie warunków do podejmowania działalności gospodarczej, czy rozwijania potencjału uczelni i jednostek naukowo-badawczych przyczynia się do transferu nowoczesnych technologii do przedsiębiorstw, a przez to podnosi ich atrakcyjność.

Elbląg jest miastem liczącym niespełna 130 tysięcy mieszkańców, gdzie duże przedsiębiorstwa zostały szybko dotknięte procesami restrukturyzacji. Od 2003 roku dzięki działaniom podjętym przez miasto następuje powolny spadek liczby bezrobotnych. Położenie miasta w sąsiedztwie dużych miast stanowi szansę dla rozwoju miasta, ale jednocześnie stanowi zagrożenie. Ludzie młodzi, ambitni, chcący pogłębiać wiedzę oraz dążący do poprawy stanu majątkowego wyjeżdżają z miasta, a tylko część z nich wraca.

Do słabych stron miasta należy zaliczyć przede wszystkim:

- utratę przez miasto centrum administracyjnego o znaczeniu wojewódzkim;
- restrukturyzację dużych i średnich przedsiębiorstw, które przyczyniają się do dużego wzrostu bezrobocia w mieście;
- wysokie bezrobocie w starszych grupach wiekowych;
- niski poziom zamożności gospodarstw domowych;
- nieliczne działające wyspecjalizowane firmy doradczo-usługowe w zakresie projektowania, doradztwa marketingowego czy ekonomicznego;
- trudności na rynku pracy związane z pozyskiwaniem wykwalifikowanej kadry zdolnej do podejmowania pracy w ciągle zmieniającej się gospodarce rynkowej;

- brak laboratoriów, szkół, kierunków do nauki zawodów specjalistycznych.

Stworzenie Elbląskiego Parku Technologicznego (EPT) może przyczynić się do zmniejszenia lub wręcz ograniczenia występowania powyżej wymienionych negatywnych tendencji. Głównym celem powstania EPT jest przyszła współpraca nauki, biznesu i samorządu, dzięki czemu możliwy będzie rozwój gospodarczo-społeczny miasta Elbląga i okolic.

Za cele szczegółowe dotyczące tworzenia EPT uznano:

- stworzenie na rynku lokalnym i regionalnym miejsca rozpoznawalnego przez biznes, jako nowa i interesująca lokalizacja dla prowadzenia działalności gospodarczej;
- możliwość nawiązania współpracy z kadrami naukowymi i wykorzystanie płynących z kooperacji zalet do realizacji badań rozwojowych;
- rozwój inwestycji wspierających służącym pracownikom, współpracownikom, kooperantom czy gościom EPT.

Elbląski Park Technologiczny umiejscowiono w dzielnicy Modrzewina Południe. Jego powierzchnia wynosi 398,34 ha i w całości stanowi własność komunalną, tereny pod inwestycje wynoszą 67,7 ha. W chwili obecnej jest to teren w części uzbrojony i zagospodarowany znajdujący się w północnej części miasta. Obszar jest niezabudowany, przekształcony antropogenicznie i zdegradowany przez człowieka, poza strefą zainwestowania miejskiego.

Rozpatrując powyższe uwarunkowania określono obszary najkorzystniejsze do lokalizacji elementów wchodzących w skład infrastruktury ETP to 650-800 m wzdłuż nowo wybudowanej części ulicy Płk. Dąbka, gdzie w części północnej tego pasa wytypowano obszary o nieznacznym udziale spadków przekraczających 6%, ale w zamian korzystnych warunkach gruntowo-wodnych.

Projekt budowy ETP podzielono na dwa etapy:

- etap pierwszy – budowa infrastruktury, a przede wszystkim Centrum Logistycznego oraz systemu dróg, który ma połączyć infrastrukturę drogową EPT z istniejącą Warmińsko-Mazurską Specjalną Strefą Ekonomiczną;
- etap drugi – uzbrojenie obszaru w infrastrukturę techniczną, co umożliwi stworzenie i rozwój funkcji przemysłowych, badawczo-rozwojowych, logistycznych itp.

W 2008 roku zakończono budowę drogi dojazdowej do terenu, która była współfinansowana ze środków unijnych w ramach Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego na lata 2004-2006. Atutem jest również bliskie sąsiedztwo nowo wybudowanej infrastruktury Portu Morskiego w Elblągu i możliwość jego wykorzystania nie tylko przez powstający EPT ale również i przez innych inwestorów.

Kolejnym celem jest budowa Centrum Logistycznego. Będzie to jednobryłowy czterokondygnacyjny budynek z użytkową piwnicą. Ponadto przewiduje się budowę dróg (dojazdowych i wewnętrznych) oraz połączenie całej infrastruktury z Warmińsko-Mazurską Specjalną Strefą Ekonomiczną. Stworzony Wieloletni Plan Inwestycyjny na lata 2007-2013 zakłada utworzenie całej infrastruktury na terenie Modrzewiny Południe.

Główny cel postawiony w Strategii Rozwoju Elbląga na lata 2001-2015 brzmi „Elbląg jest miastem konkurencyjnym w kraju i w Europie Bałtyckiej, dobrze zorganizowanym, wyposażonym w infrastrukturę o wysokich standardach. Tworzy dobre warunki rozwoju

gospodarczego oraz bezpieczne i wygodne możliwości życia mieszkańców. Elbląg jest miastem ludzi aktywnych i wykształconych”. Realizacja tego planu będzie wykonywana przez osiem celów bezpośrednich, z których jeden został zdefiniowany jako „Wysoko rozwinięta przedsiębiorczość” przez co rozumie się między innymi⁷:

- tworzenie warunków dla rozwoju miejskich stref inwestowania; kontynuowanie działań mających na celu utworzenie Elbląskiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej (SSE) i innych form;
- kontynuowanie procesu rozbudowy form i instytucji szkoleniowo-doradczych dla potrzeb MŚP, szczególnie małych przedsiębiorstw, osób fizycznych m.in. poprzez rozwój Centrum Pracy i Pomocy, uruchomienie Centrum Przedsiębiorczości, wspieranie działań samorządu gospodarczego

Projekt jest zgodny z celami Strategii Rozwoju Kraju na lata 2007-2015, gdzie budowa EPT wpisuje się w cel priorytetu pierwszego „w celu podniesienia poziomu technologicznego gospodarki rozwijane będą inkubatory i parki technologiczne”.

Inwestycja jest również zgodna z celami:

- Narodowej Strategii Spójności na lata 2007-2013;
- Strategii Rozwoju Społeczno-Gospodarczego Województwa Warmińsko-Mazurskiego do 2020 roku;
- Strategii Rozwoju Obszaru Gmin Nadzalewowych do 2015 roku;
- Strategii Rozwoju Elbląga na lata 2001-2015.

Przedmiotowa inwestycja jest zgodna z celem głównym Programu Operacyjnego Rozwoju Polski Wschodniej na lata 2007-2013, który brzmi „Przyspieszenie tempa rozwoju społeczno-gospodarczego Polski Wschodniej w zgodzie z zasadą zrównoważonego rozwoju”. Za jeden z celów szczegółowych programu uznano „Stymulowanie rozwoju konkurencyjnej gospodarki opartej na wiedzy”, w której cel wpisuje się również stworzenie EPT.

Ogólnym celem projektu „Elbląski Park Technologiczny na Modrzewinie Południe” zgodnym z zapisami zawartymi w opisie Priorytetu I Programu Operacyjnego Rozwoju Polski Wschodniej „nowoczesna gospodarka” (działanie 1.2. „Wspieranie innowacji”) jest poprawa warunków dla prowadzenia działalności gospodarczej dzięki rozwojowi i dyfuzji przedsięwzięć innowacyjnych. Wzrost potencjału regionu w sferze innowacji może nastąpić poprzez zwiększenie współpracy pomiędzy sektorem badawczo-rozwojowym a gospodarką, co przyczyni się do wzrostu konkurencyjności przedsiębiorstw działających w ramach rynku lokalnego czy regionalnego.

Przedsięwzięcie swym zasięgiem obejmuje następujące cele bezpośrednie w odniesieniu do projektu⁸:

- rozwój lokalnej przedsiębiorczości w celu tworzenia nowych miejsc pracy;
- stworzenie przedsiębiorstwom sprzyjających warunków ułatwiających prowadzenie działalności gospodarczej poprzez zapewnienie infrastruktury technicznej oraz doradztwa w zakresie prowadzenia biznesu, finansów, księgowości i prawa;
- ożywienie gospodarcze subregionu dzięki pojawieniu się nowych przedsiębiorstw stosujących nowoczesne technologie;

⁷ Strategia Rozwoju Elbląga 2001-2015, http://www.umelblag.pl/przejrzysta_polska/prezentacja/st1.htm (10.05.2010r.)

⁸ <http://przymierzsie.pl/projekty/projekt128.php> (10.05.2010).

- tworzenie nowych miejsc pracy dla mieszkańców Elbląga i okolic.

Za cele szczegółowe projektu uznano:

- współpracę z podmiotami sektora prywatnego oraz instytucjami naukowymi w celu promowania rozwoju lokalnych technologii oraz pobudzenie działalności innowacyjnej;
- transfer technologii do sektora prywatnego – pomoc w komercjalizacji badań rozwojowych;
- współpraca z przedsiębiorcami w celu zgłaszania patentów, wynalazków i wzorów użytkowych;
- działania na rzecz zwiększenia konkurencyjności przedsiębiorstw działających w ramach EPT;
- współpraca z przedsiębiorcami świadczącymi usługi na rzecz rozwoju biznesu (doradztwo podatkowe i księgowe, doradztwo w zakresie pozyskiwania zewnętrznych źródeł finansowych, rozwój eksportu, zgłoszenia wynalazków);
- nawiązywanie współpracy z instytucjami finansowymi;
- pozyskanie przedsiębiorców i inwestorów poprzez aktywną promocję i lobbing.

Wybudowanie Centrum Logistycznego na terenie EPT zapewni bezpośrednie efekty w postaci przychodów z tytułu świadczonych usług, a także wpłynie korzystnie na rozwój przedsiębiorczości w regionie. Podstawowym zadaniem ETP jest stworzenie atrakcyjnych warunków do podejmowania działalności gospodarczej, innowacyjnej i badawczej. EPT będzie oferował przedsiębiorcom możliwość dzierżawy wolnych obszarów i powierzchni biurowej, korzystania z infrastruktury oraz profesjonalnych usług pomocniczych i transferu technologii. Również jego celem jest pomoc przedsiębiorstwom w pozyskiwaniu środków finansowych, w tym z funduszy strukturalnych Unii Europejskiej.

W dłuższej perspektywie inwestycja pozytywnie wpłynie na rozwój społeczno-gospodarczy miasta Elbląga i okolic. Rozpatrując przyszłe korzyści z tego przedsięwzięcia można oczekiwać⁹:

- lokalnego ożywienia gospodarczego;
- zwiększenia wpływów podatkowych;
- aktywizacji lokalnej społeczności oraz tworzenia nowych miejsc pracy;
- stymulację rozwoju lokalnego i regionalnego oraz poprawę atrakcyjności inwestycyjnej;
- wzrostu potencjału społeczno-gospodarczego;
- integracji lokalnego środowiska;
- wzrostu konkurencyjności regionu;
- poprawę konkurencyjności działających w obszarze ETP przedsiębiorców dzięki między innymi obniżeniu kosztów stałych wynikających z prowadzenia działalności gospodarczej (np. koszty użytkowania infrastruktury, koszty eksploatacji majątku);
- wykorzystanie potencjału działających przedsiębiorstw dla zbudowania sieci przedsiębiorców świadczących usługi kooperacyjne i komplementarne;
- poprawa wizerunku marketingowego przedsiębiorców działających w ramach ETP;

⁹ Strategia Rozwoju Elbląga 2001-2015, http://www.umelblag.pl/przejrzysta_polska/prezentacja/st1.htm (10.05.2010r.)

- realizacja wspólnych przedsięwzięć i konsolidacja małych i średnich przedsiębiorstw;
- możliwości korzystania z usług pomocniczych (doradztwo biznesowe, obsługa prawna, transfer technologii itp.);
- możliwość wsparcia przedsiębiorców rozpoczynających działalność;
- wymiana doświadczeń między firmami.

Za beneficjentów projektu należy uznać: Gminę Miasto Elbląg; podmioty gospodarcze; jednostki naukowo-badawcze oraz współpracujące instytucje współpracujące; mieszkańcy Elbląga oraz obszaru działania projektu.

5. PODSUMOWANIE

Wybudowany i w pełni funkcjonujący Elbląski Park Technologiczny i otwarte na jego obszarze Centrum logistyczne przyniesie korzyści, które zostały przedstawione w Tabeli 1 z uwzględnieniem podziału na korzyści dla przedsiębiorstw, instytucji naukowych i społeczności lokalnej.

Tabela 1. Korzyści z budowy Elbląskiego Parku Technologicznego

Korzyści dla		
Przedsiębiorstw	instytucji naukowych	społeczności lokalnej
<ul style="list-style-type: none"> - dostęp do infrastruktury o wysokim standardzie; - podniesienie konkurencyjności przedsiębiorstw; - możliwość tworzenia i rozwoju klastrów; - dostęp do usług doradczych; - wzrost reputacji przedsiębiorstw 	<ul style="list-style-type: none"> - możliwość prowadzenia badań i ich jednoczesnego wdrażania; - nastąpi wymiana doświadczenia i wiedzy; - stworzenie programu praktyk zawodowych np. dla studentów 	<ul style="list-style-type: none"> - napływ nowych inwestorów przyczyni się do wzrostu liczby miejsc pracy; - wzrost wpływów z podatków od nieruchomości do budżetu miasta; - wzrośnie atrakcyjność miasta przede wszystkim wśród ludzi młodych
Poprawi się konkurencyjność miasta i regionu		

Źródło: opracowanie własne na podstawie <http://przymierzsie.pl/projekty/projekt128.php> (10.05.2010)

Należy podkreślić, iż prawie 30 ha Elbląskiego Parku Technologicznego znajduje się w granicach Warmińsko-Mazurskiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej, która daje możliwość korzystania z systemu ulg podatkowych dla inwestorów, które mogą dotyczyć poniesionych nakładów inwestycyjnych czy kosztów zatrudnienia pracowników.

W pełni funkcjonujący park technologiczny da zatrudnienie mieszkańcom Elbląga i okolic, skłoni przedsiębiorców do rozpoczęcia inwestycji na tym obszarze, dzięki czemu podniesie się konkurencyjność społeczno-gospodarcza regionu.

LITERATURA

- [1] Dz. U. z 2002 r., Nr 41, poz. 363; Nr 141, art.2, p. 15, poz. 1177 oraz Dz. U. z 2003 r., Nr 159, poz. 1537

- [2] Dz. U. z 2004 r., Nr 238, poz. 2390; Nr 273, poz. 2701 oraz z 2005 r., Nr 85, poz. 727
- [3] Fecher I., *Centra logistyczne. Cel-realizacja-przyszłość*, Instytut Logistyki i Magazynowania, Poznań 2004
- [4] Mindura M. (red), *Logistyka, Infrastruktura techniczna na świecie. Zarys teorii i praktyki*, Instytut Technologii Eksploatacji – PIB, Warszawa-Radom 2008
- [5] *Strategia Rozwoju Elbląga 2001-2015*
- [6] <http://przymierzsie.pl/projekty/projekt128.php> (10.05.2010)

THE TECHNOLOGICAL PARK IN ELBLĄG AS THE OPPORTUNITY OF THE ECONOMIC DEVELOPMENT OF THE TOWN

The purpose of building the technological park in Elbląg is to trigger the socio-economic development of the town and its region. Since Elbląg and its region are marked by low level of industry and high level of unemployment, the logistic centre built on the premises of the park is to make the town more competitive and to encourage the investors to start business activity in Elbląg and its region.

The aim of this report is to present the potential of the the technological park as well as the logistic centre built in Elbląg.